

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarżący uzasadnia swoją skargę między innymi tym, że Rada Unii Europejskiej nie działała przy przyjmowaniu decyzji (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. z wymaganą starannością, gdyż przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę twierdzeń skarżącego ani przedstawionych przez niego dowodów, które świadczą na jego korzyść, a opierała się co do zasady na zwięzłym streszczeniu sporządzonym przez prokuraturę generalną Ukrainy i nie zażądała informacji uzupełniających o przebiegu dochodzenia na Ukrainie. @@

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przysługującego skarżącemu prawa własności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że ograniczenia, które zostały na niego nałożone, są nieproporcjonalne i zbędne oraz naruszają gwarancje prawnomiędzynarodowej ochrony przysługującego mu prawa własności.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2018 r. – Pšonka / Rada

(Sprawa T-285/18)

(2018/C 249/47)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Pavlovič Pšonka (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarżący uzasadnia swoją skargę między innymi tym, że Rada Unii Europejskiej nie działała przy przyjmowaniu decyzji (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. z wymaganą starannością, gdyż przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę twierdzeń skarżącego ani przedstawionych przez niego dowodów, które świadczą na jego korzyść, a opierała się co do zasady na zwięzłym streszczeniu sporządzonym przez prokuraturę generalną Ukrainy i nie zażądała informacji uzupełniających o przebiegu dochodzenia na Ukrainie.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przysługującego skarżącemu prawa własności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że ograniczenia, które zostały na niego nałożone, są nieproporcjonalne i zbędne oraz naruszają gwarancje prawnomiędzynarodowej ochrony przysługującego mu prawa własności.

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia praw podstawowych skarżącego zagwarantowanych mu przez europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że nałożenie na niego ograniczeń naruszyło jego prawo do sprawiedliwego procesu, do domniemania niewinności, a także do ochrony własności prywatnej.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2018 r. – Pšonka / Rada

(Sprawa T-289/18)

(2018/C 249/48)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorsk, Ukraina) (przedstawiciel: adwokat M. Mleziva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarżący uzasadnia swoją skargę między innymi tym, że Rada Unii Europejskiej nie działała przy przyjmowaniu decyzji (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. z wymaganą starannością, gdyż przed przyjęciem zaskarżonej decyzji nie wzięła pod uwagę twierdzeń skarżącego ani przedstawionych przez niego dowodów, które świadczą na jego korzyść, a opierała się co do zasady na zwięzłym streszczeniu sporządzonym przez prokuraturę generalną Ukrainy i nie zażądała informacji uzupełniających o przebiegu dochodzenia na Ukrainie.

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przysługującego skarżącemu prawa własności.

Skarżący twierdzi w tym względzie, że ograniczenia, które zostały na niego nałożone, są nieproporcjonalne i zbędne oraz naruszają gwarancje prawnomiędzynarodowej ochrony przysługującego mu prawa własności.